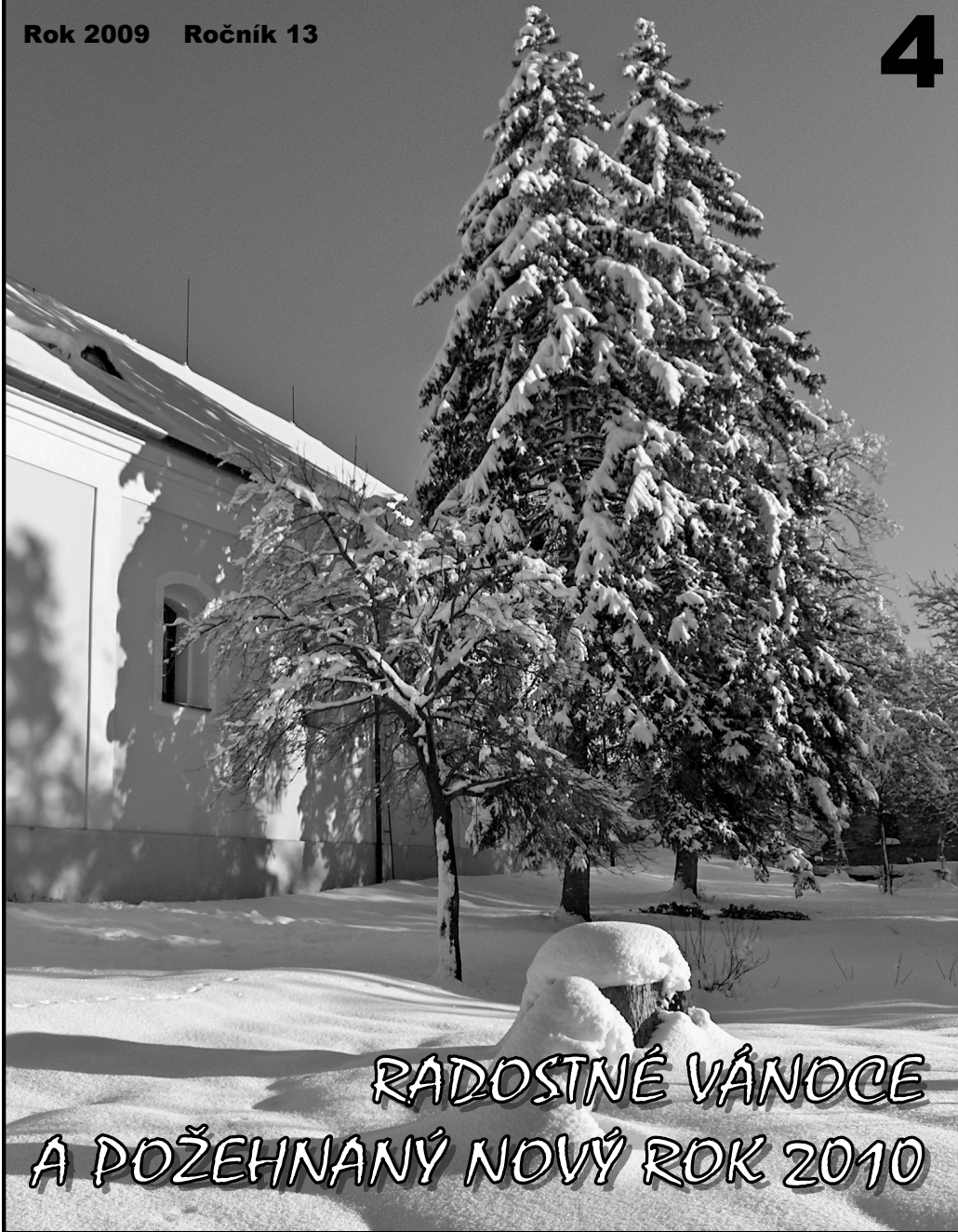

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Rok 2009 Ročník 13

4

RADOSTNÉ VÁNOCE
A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 2010

Vánoční zamyšlení

Josef Hurta

Gn 1, 1-3: *Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad pro-past-nou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: "Buď světlo!" A bylo světlo.*

Poselství Vánoc by se dalo stručně shrnout do věty: Bůh se stal člověkem. To je ovšem něco tak neslýchaného, něco tak nepochopitelného, že tomu lze jen těžko věřit. Mnohem přijatelnější by byla obrácená výpověď: Člověk se stal bohem. To vyznávají o Ježíši všichni ateisté a lidé nevěřící. Říkají: Ježíš, to byl obyčejný člověk. Ale církev si ho zbožštila, začalo ho uctívat jako svého boha a tak se tento člověk stal pro církev bohem. Proto ateisté nemají pravý důvod slavit Vánoce. Protože poselství Vánoc je přesně opačné, než co oni vyznávají. Věčný, všemohoucí, svatý a dokonalý Bůh se stal člověkem se všemi omezeními, které skýtá lidské tělo. Stal se člověkem bezmocným a trpícím. Tedy žádný fantasta, který si hrál na boha, ale Bůh, který oblékl lidské tělo. Nedokážeme si to ani dost dobře uvědomit a představit, co to znamená. Můžeme si například představovat, že by se nějaký člověk z lásky, dejme tomu, k myším, stal myší, a nechal se dobrovolně chytit do pasti, aby se do ní nechytlý ostatní myši. Absurdní, že? Nebo kdo z vás by se chtěl stát třeba mouchou? Ale Bůh se stal člověkem. Kdyby kdokoli z nás byl věčným a všemohoucím bohem, zda by se odhodlal k něčemu podobnému? Z lásky k lidem se stát jedním z nich. To je pro nás těžké si vůbec představit, protože jsme navyklí vnímat sami sebe jako vrchol

stvoření. Ale co jsme ve vztahu k Pánu Bohu? Prach a popel. Proto v bibli čteme, že všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli.

Samozřejmě, že ten příměr se zvířaty není dokonalý, protože ještě dostatečně nevystihuje rozdíl mezi Bohem a člověkem. Evangelista Jan používá případnější výrazovou formu a sice poezii. Na začátku svého evangelia začíná velikým hymnem, básní na téma Božího stvořitelského slova. Parafrázuje první verš knihy Genesis a píše: „Na počátku bylo slovo, to slovo bylo u Boha, to slovo bylo Bůh.“ Kniha Genesis vypráví, že Bůh stvořil svět a celý vesmír svým slovem. Bůh svůj záměr vyslovil, a to slovo se stalo skutkem. Bůh řekl: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Nebo Bůh řekl: „Vydej země rozmanité druhy živočichů“ a stalo se tak. A Jan v tomto smyslu vysvětluje vánoční událost – narození Krista. Boží slovo se takto stalo i člověkem. Narozený Ježíš je novým Božím stvořením. Apoštol Pavel to také tak chápal. Říká: My lidé jsme potomky toho prvního stvořeného člověka, Adama. Ale Ježíš Kristus je nový Adam. Nový člověk. Není to jen další z lidí stvořených k obrazu Božímu. Ježíš je ztělesněné Boží slovo. Vtělený Bůh. Tak jsme to četli: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. Skrže toto své slovo Bůh stvořil všechny věci. Bez tohoto slova nepovstalo nic co jest. A to slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Bratři a sestry, tak se máme dívat na Ježíše Krista. Jako na toho, bez něhož bychom tu nebyli ani my. Tento Ježíš samozřejmě nemá nic společ-

ného se všemi těmi pohádkovými Ježíšky a Jezulátky, kterými se lidská bájeslovnost jen hemží. Ježíš je věčné a věčně platné Boží viditelné a slyšitelné slovo, které se stalo v konkrétním okamžiku dějin, které zaznělo do celého světa a které má stále moc tvořit něco nového. To, že se Slovo stalo tělem je samozřejmě lidsky nepochopitelné a nám se nikdy nebude dostávat lidských slov, kterými bychom to dostatečně vyjádřili.

Čemu ale rozumět můžeme, to je řeč Ježíšova lidského života. V jeho příběhu smíme číst jako v Božím slovu. Narození do bídy a chudoby světa, soucit s těmi nepohrdanějšími a nejbídnějšími, bezmezná láska, která se nechala za

nás ukřižovat. Může být něco srozumitelnějšího, než příběhem konkrétního lidského života vyjádřená Boží láska k člověku? Proto Ježíš neustále opakuje: Kdo vidí mne, vidí Otce. Já a Otec jedno jsme. Když sledujete Ježíšův život a jeho obět' na kříži, tak víte jasně jaký je Bůh, kdo to je a co dělá. A tímto způsobem k nám mluví i betlémské jesličky a chudý chlív. Ještě nikdy nebyl Bůh tak blízko lidem jako v Ježíši Kristu. On se stal jedním z nás.

Vidíme všude kolem sebe, jak si nevěřící lidé nevědí s Vánoce rady. Tuší, že Vánoce mají být radostné, pokojné, má všude zavládnout mír a láska, lidé mají být k sobě hodnější a laskavější. Ale nějak se to pořád nedaří naplňovat. Protože chybí ten

pravý zdroj toho všeho. A tak lidé hledají náhradní zdroje radosti. Chtějí si udělat radost množstvím dárků, nakupují, shánějí, vaří, pečou a smaží, ale duchovní prázdnota zůstává. Pravou radost z Božího vtělení prostě ničím nenahradíš. A tak nezbyvá, než po vzoru pastýřů nebo po vzoru mudrců jít a sklonit se před tím Božím dítětem. Každý na to může jít svou cestou. Někomu je blízké přijít k Ježíši jako ti

prostí nevzdělaní pastýři, kterým to anděl rovnou ohlásil, pro jiné je schůdnější cesta přes moudrost a vzdělání, a jako mudrce je různá znamení a poznání dovedou k témuž Ježíši. Proto se u jesliček setkávají lidé obyčejní i významní, poddaní i králové. Je

jedno, jakou cestu zvolíš ty. Ale pravou radost a pravý pokoj naleznesh jen ve víře, že v tom narozeném dítěti Ježíši, se Bůh sklonil i k tobě. Tam, u děťátka v jeslích máme k Bohu nejbližše. Pospěšme tam, ať prožijeme opravdu radostné Vánoce.

Modlitba: *Laskavý Otče, který jsi ke nám přišel ve svém Synu, děkujeme ti, žeš nám dal dočkat se zase Vánoce a připomínat si, že tu ve světě, všelijak tem-ném, nejsme sami, ale že jsi tu s námi a spolu s námi neseš všechnu naši bídu i náš hřích. A tak se už nemusíme bát, když ty nás držeš za ruku a vedeš do světla, navzdory vší temnotě, která je v nás i mezi námi. Amen.*

Jak často?

prof. ThDr. Pavel Filipi

tování nepotřebuje podpůrnou svátostnou akci. I lidské spasení se bez ní obejde. (Zajímavé je, že se stejnou důsledností nepostupovaly reformační teologie i v otázce svátosti křtu!) V reformovaném kostele, tvrdívalo se, je nezbytná kazatelna, ale ne už stůl Páně.

Dodnes se také občas vyskytuje obava, aby častým přijímáním stůl Páně nezevšedněl, neztratil svou slavnostnost a výjimečnost. Tuto obavu je třeba důrazně odmítnout. V reformačním prostředí je tento názor až urážlivě nedůsledný, protože dává svátosti podstatně vyšší důstojenství nežli zvěstovanému Slovu. Nikdo, soudím, nevyšlovl ještě obavu, že by evangelium o Kristově vykoupení mohlo každotýdenním posloucháním zevšednět, ztratit svou neslychanou výjimečnost. Proč by tedy měla být taková obava oprávněná, jestliže jde o svátost, jež obsahově přece nepřináší nic nad zvěstované Slovo?

Ve většině křesťanských církví platí za normální, že se večere Páně vysluhuje při každém bohoslužebném shromáždění. Reformační církve jsou výjimkou. Dojde, že výjimkou původně nezamýšlenou. Drastická redukce večere Páně na několik příležitostí ročně byla zkraje chápána jako nouzové, dočasné opatření. Různé církevní řády z doby reformační nechávají otázku častosti vysluhování otevřenou a Calvin sám počítal s tím, že se i reformační církve jednou vrátí k pravidelnému vysluhování každou neděli.

Nestalo se tak. Poreformační doba, zvláště v prostředí kalvinistickém, upevnila zvyk vysluhovat jen o mimořádných svátečních příležitostech (čtyřikrát do roka). Později byl tento úzus pochopen tak, že v tom je svéráz reformačních církví ve srovnání s římskokatolickou a pravoslavnou. Tomuto posunu se časem dostalo i dodatečného teologického zdůvodnění. Bohoslužby se zvěstováním evangelia jsou prý plnohodnotné i bez večere Páně. Zvěs-

Občasné a velmi odpovědné hlasy, požadující, aby i reformační církve zavedly každonedělní vysluhování večere Páně, jsou veskrze legitimní. Nelze ovšem přehlédnout, že vývoj po reformaci, ať chceme nebo ne, vytvořil určité reality a tradice, jež nelze rázem beze škody zrušit. Vysluhování každou neděli bude v evangelickém prostředí, alespoň českém, ještě nadlouho spíše výjimkou než pravidlem, i když častost vysluhování patrně nadále poroste.

Připomeňme ale, že nelze stavět dům od střechy a otázkou častosti vysluhování začínat. Začínat je třeba věrnějším

a ryzejším zvěstováním Kristova evangelia a trpělivým vysvětlováním významu stolu Páně. Pod kazatelny pak může vytrysknout touha (a vskutku se tak děje) po častém slavení stolu Páně, po té výsadě, kterou Vzkříšený vyznamenává ty, kdo ho vírou přijali. Tato touha, ano bytostná potřeba si potom nedá zabránit ani ohledem na dosavadní tradice a zvyklosti.

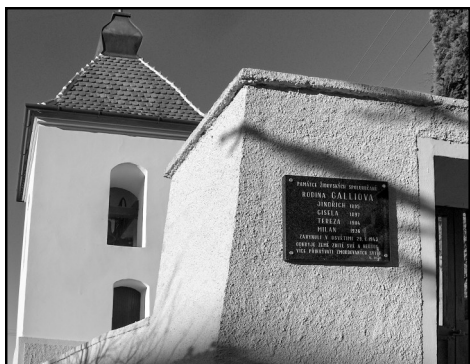
Věc má však ještě jiný aspekt, který není tak zásadní, ale přesto je třeba jej vzít vážně. V evangelickém prostředí pozorujeme už po desetiletí snahu, aby ke stolu Páně přistupoval pokud možno celý shromážděný sbor. Poznali jsme, že tato snaha je veskrze legitimní. Někdy je toto úsilí již i realitou: v českobratrské církvi evangelické se podle statistik počet účastníků večeře Páně (komunikantů) těsně blíží k průměrné účasti na bohoslužbách anebo se s ní i kryje.

Tato snaha o účast celého sboru na večeři Páně je v určitém napětí s přáním častějšího vysluhování. Církve, v nichž je každonedělní vysluhování pravidlem, nevyžadují, aby každý přistupoval k večeři Páně pokaždé. Anglikáni například požadují, aby

se každý zúčastnil večeře Páně aspoň třikrát do roka, ačkoli příležitostí k tomu má dobrých šest desítek ročně, ve velkých farnostech i mnohem víc. Je třeba uvážit, zda by zásada týdenního vysluhování měla být prosazena i na úkor snahy o přijímání celého sboru nebo zda by bylo lépe, aby uskutečnění této zásady bylo snahou o účast všech — aspoň dočasně — omezeno. Navrát k praxi, kdy se večeře Páně účastní jen malá část shromáždění, by byl asi krok zpět. Bude třeba obojí držet v moudré vyrovnanosti a počet vysluhování pastýřsky přizpůsobit možnostem konkrétního společenství. Zásadně ovšem neslevujeme nic ze zjištění, že večeře Páně patří do každých křesťanských bohoslužeb.

Odhalena pamětní deska našim umučeným židovským spoluobčanům

Bez okázalých gest byla na našem starém javornickém hřbitově u zvonice umístěna pamětní deska, připomínající naše židovské spoluobčany, kteří byli za 2. světové války umučeni v koncentračním táboře v Osvětimi. Po více než šedesáti letech se tak našim židovským souvěrcům dostalo symbolického náhrobního kamene, který nám všem připomíná nejen to, že i mezi námi žili příslušníci Božího vyvoleného lidu, ale především genocidu a zvěrstva, páchaná na tomto národě. Je nezbytné připomínat to i dnešní mladé generaci. Je to naše morální a křesťanská povinnost.

Máš smůlu, narodil ses jako Žid...

Kateřina Smějsová

Celý křesťanský svět si připomíná touto dobou narození Ježíše. Vánoce jsou radostné svátky, těší se na ně malí i velcí. Narodil se Boží Syn židovské dívce. Ježíš byl Žid....

Devatenáct století po této události se židovským matkám rodily děti, které čekal hrozný konec života. Naše děti jsou dnes hýčkané, opečovávané, ale vžijme se do doby před sedmdesáti lety. Plačící děti odtržené od svých rodičů, matky od dětí, ženy od mužů. Nepředstavitelné utrpení a pak konec. Jaké myšlenky se honily v jejich hlavách, když křesťané zpívali koledy u vánočních stromků, oslavovali narození židovského nemluvnátka a přitom miliony židovských dětí umíraly hladem, zimou, v dobytčích vagónech, za ostnatými dráty?

Milan Gallia – sedmileté dítě z naší dědiny. Co ten chlapec prožíval, když si hrál s ostatními dětmi na naší ulici na „Suchém řádku“ a kolemjdoucí Němec jej bezdůvodně udeřil do obličeje? Jen se tiše stáhl do ústraní. Měl smůlu, narodil se jako Žid.

Naše generace už o tom mnoho neví, nezažili jsme tu dobu, ale když půjdete kolem naší zvonice, vzpomeňte si na něj i na jeho rodiče. Ta pamětní deska ať nám všem připomíná hrůzu té doby a stane se mementem, varováním, aby se už nikdy nic podobného nestalo. Aby byl člověk člověku bratrem, jak o tom rádi zpíváme. Bez rozdílu svého vyznání.

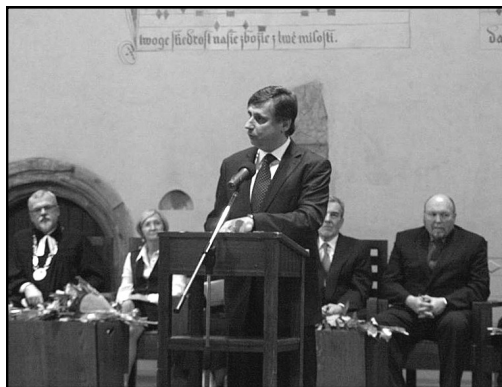
V Betlémské kapli byla slavnostně instalována nová synodní rada

Za účasti mnoha hostů, zástupců církvi ze široké ekumény tuzemské i zahraniční, i za přítomnosti představitelů politické moci v čele s předsedou vlády Janem Fišerem, byla v sobotu 21. listopadu při slavnostní bohoslužbě ve zcela zaplněné kapli Betlémské v Praze instalována nová synodní rada Česko-bratrské církve evangelické.

Instalaci (pověření) nové synodní rady vykonal úřadující předseda synodu Vladimír Kopecký. Členy nové synodní rady byli již na 3. zasedání 32. synodu v květnu t.r. zvoleni: Joel Ruml synodním seniorem, Lia Valková synodní kurátorkou a náhradníky Daniel Ženatý, Pavel Kašpar, Pavel Stolař a Eva Zadražilová. Za odstoupící členy SR se rozloučili Miloš Rejchrt a Mahulena Čejková. Staronový synodní senior Joel Ruml poté přednesl své kázání na text Mt 9, 20 o uzdravení ženy trpící krvá-

cením. V kázání zaměřeném na Kristovu uzdravující moc a naši závislost na ní se kromě jiného obrátil i na přítomné politické špičky. Téměř dvě a půl hodiny trvající bohoslužba byla prokládána hudebním vystoupením studentského orchestru konzervatoře evangelické akademie v Olomouci. V následujících pozdravech jako první vystoupil premiér České republiky Jan Fišer. Jeho nepolitický projev, jak jej sám označil, byl vlastně jeho osobním vyznáním víry v Hospodina (Jan Fišer se otevřeně hlásí k judaismu). „Bůh nám dal svobodu volby. A my volíme mezi dobrem a zlem. Víra je sice věcí soukromou, ale jak vstupujeme do jednání s lidmi je už věcí veřejnou.“, řekl Fischer. Mohutný potlesk, který svým projevem u shromáždění vyvolal, rozhodně nebyl jen zdvořilostní. Na rozdíl od nabubřelých bezduchých „žvástů“, které jsme

zvyklí slyšet od představitelů našich politických stran, byl svěží projev pana Fišera přijat s neskrývaným obdivem a velikou vděčností a svou hloubkou prakticky zastínil i pozdravy ostatních hostů. Po skončení slavnostní bohoslužby byla ve foyer Betlémské kaple připravena bohatá hostina pro všechny přítomné.

Z pražské Betlémské kaple Josef Hurta

<http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>

Byl spuštěn nový internetový portál javornického sboru

Někteří z vás možná zaregistrovali, že po delší odstavce se na internetu objevila nová podoba webových stránek javornického sboru. Jejich tvůrci, faráři Josefu Hurtovi jsem proto položila několik otázek:

Proč ses rozhodl pro novou podobu internetových stránek?

Nové stránky vycházejí z odlišné filosofie než doposud. Nejde o pouhou webovou prezentaci sboru na internetu. Uvědomuji si, že sbor tvoří komunita spřízněných lidí, kteří svoji víru chtějí nějakým způsobem sdílet. Proto jsem se při vytváření sborových stránek rozhodl pro formu tzv. komunitního webu, což je internetová platforma pro interaktivní setkávání lidí se společnými zájmy. V žádném případě nejde o vytvoření nějaké virtuální církve, ale o doplnění a rozšíření stávajících forem setkávání lidí ve sboru. Dnes je zcela obvyklé, že lidé, kteří se potkávají ve škole, na pracovišti, v klubech nebo také v církvi, chtějí být spolu v kontaktu i kdykoliv jindy. Existuje mnoho možností, mezi nejrozšířenější dnes patří internetové sociální sítě, kam patří např. facebook. Mé sborové stránky přirozeně tak vysoké ambice nemají. Mým přáním je, aby alespoň částečně odrážely skutečný život sboru, jak ho zakoušíme v praxi.

Co tedy nového internetové stránky přinášejí?

Nové je především to, že stránky nemusí být dílem jednoho člověka, ale mohou je spoluvytvářet i ti, kteří ve sboru něco podnikají. Mohou tak přidávat vlastní fotografie z akcí, psát články a reportáže, informovat ostatní o aktuálním programu té které skupiny, ať

už jde o dorost, mládež, modeláře nebo třeba pěvecký sbor. Také je zde možnost vyjadřovat se k obsahu, psát své komentáře ke kázání, nebo pouze vyhledávat potřebné informace. Ovšem základní a nejvyužívanější funkcí asi zůstane možnost stahovat si nedělní kázání, což je služba, které využívá stále více lidí ze sboru i mimo něj.

Nebojíš se, že lidé přestanou chodit do kostela a spokojí se s kázáním na internetu?

Toho se určitě nebojím. Ono to funguje spíše opačně. Ten, kdo chodí rád do kostela, ten si nikdy společenství sboru nenechá nahradit nějakým internetem. A ten, kdo se setká se sborem nejprve přes internet, často pak zatouží zažít to na vlastní kůži. A nakonec, není snad lepší, když si člověk, který by tak či tak nikdy do kostela nepřišel, aspoň přečte doma kázání z internetu? Má-li někdo z jakýchkoliv příčin zábrany překročit práh kostela, pak mu rád nabídnu, aby si kázání přečetl v anonymitě svého domova. Neměl-li by ani tuto možnost, možná by se nikdy s evangeliem nesetkal.

Proč je potřeba se na sborových stránkách zaregistrovat a vytvořit si vlastní účet?

Tak předně chci říci, že to potřeba není. Sborové stránky lze s užítkem prohlížet i bez přihlášení. Vlastní účet má však hned tři výhody. Jednak mohou jako přihlášený uživatel zobrazit obsah, který není primárně určen pro veřejnost, ale třeba jen pro nějakou skupinu lidí ve sboru. Za druhé mohou získat oprávnění aktivně ovlivňovat obsah webu, psát své komentáře a příspěvky a účastnit se

úvodní stránka

o sboru

kázání

sborové akce

týdenní rozvrh

fotogalerie

diskuse

kontakt

Hledat

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

400 let nepřerušené evangelické tradice

- setkávání maminek
- nedělní škola
- dorost
- mládež
- TenSiing
- KOBS
- modelářů
- střední generace
- biblické hodiny
- stašovstvo
- ▶ kazatel

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Javorník nad Veličkou je horňácká obec, ležící asi 17 km jihovýchodně od města Veselí nad Moravou v oblasti Bílých Karpat. Je sídlem tolerančního sboru Českobratrské církve evangelické. Uprostřed katolického kraje je Javorník téměř výhradně evangelickou obcí. Nachází se zde toleranční modlitebna z r.

Číst dál

Nedělní kázání

Zde si můžete stáhnout a vytisknout nedělní kázání.

7 příloh

POČET NÁVŠTĚV:

10683

KDO JE ONLINE

Momentálně je online 0 uživatelů a 3 hosté.

KDO JE NOVÝ

Zaregistrujte se

Pro plné využívání sborových stránek jako komunitního webu se zaregistrujte a založte si zde vlastní účet. Budete moci psát komentáře, vstupovat do diskusí a budete mít přístup k dalšímu obsahu webu. Stačí v bloku "Přihlášení" zvolit "Vytvořit nový účet", vyplnit přihlašovací formulář a je to. Jak o přihlašovací jméno uvedte své plné jméno ve tvaru: Jméno Příjmení a zvolíte si heslo, které si musíte zapamatovat. Těšíme se, že budete na stránky sboru přicházet pravidelně a že tu najdete, co hledáte.

Přihlášení

Uživatelské jméno: *

Heslo: *

Přihlásit se

▶ Vytvořit nový účet

▶ Zaslát nové heslo

NEJBLIŽŠÍ AKCE

Země Váš na besedu s manželskými rodiči Diakonie CČC Ing. Evou Grollovou

VE STŘEDU 18. LISTOPADU V 18.30 HODIN V JAVORNÍKU VE SBOROVÉM DOMĚ CČC

internetových diskusí. Takto může spolu komunikovat např. celý přípravný tým letního tábora a snadno tak koordinovat svou činnost. A za třetí, kazatel má přehled o tom, kdo pravidelně sborový web navštěvuje a může tak být v užším kontaktu s těmi uživateli, kteří jsou jinak pro něj nedostupní. I to je docela efektivní forma pastorače.

Nakonec se zeptám, kdo ti pomáhal s programováním takto fungujícího internetového portálu?

Nejsem žádný zkušený programátor, ale baví mě osvojovat si nové technologie v práci s internetem, zvláště přináší-li to užitek celému společenství a slouží to k podpoře mě

sborové práce. Internetové stránky běží na redakčním systému Drupal, jehož částečnou předinstalaci nabízí zdarma server evangelik.cz. Dlouho mi trvalo, než jsem byl spokojen s grafickým vyladěním webu podle svých představ. Sborové stránky vlastně nejsou a nebudou nikdy hotové, protože se neustále vyvíjejí a doplňují. To je přirozený běh jejich života. Jejich podoba a obsah záleží také na uživateli a v budoucnu i na správci, který se jejich administrace ujme po mě.

Za čtenáře JE se ptala Dana Hurtová.

Vybíráme z bohaté nabídky knih v našem sboru

Láska jako životní styl

Gary Chapman navazuje na bestseller "Pět jazyků lásky" moudrou a upřímnou knihou, jež pomáhá rozvíjet sedm vlastností, díky nimž můžeme vytvářet a udržovat láskyplné vztahy. Zatímco jeho práce o jazycích lásky pojednávala především o způsobech, jak lidé projevují a přijímají lásku, tato kniha v kapitolách o laskavosti, trpělivosti, schopnosti odpouštět, pokoře, zdvořilosti, štědrosti a poctivosti podrobně popisuje "životní styl lásky". Autor na příbězích ze skutečného života ukazuje překážky a nedorozumění, která narušují mezilidské vztahy, a navrhuje možná řešení. Kniha "Láska jako životní styl" je neocenitelným zdrojem moudrých rad a inspirací pro budování spokojeného života naplněného láskou.

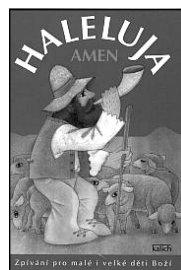
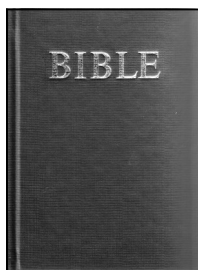
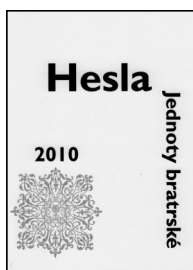
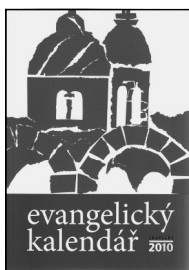

... a co o tom říká Bible

Narazili jste na nějaké téma a zajímá Vás, co o tom říká Bible? Tato kniha předkládá nejrůznější biblické texty systematicky rozříděné podle témat a poskytuje tak ucelený biblický pohled na mnoho teologických, praktických, společenských i duchovních otázek.

Moje první vánoce zábavné magnetky

Zábavná knížka o Ježíšově narození, vhodná zejména pro první seznámení s vánočním příběhem. Příběh o Marii, Josefovi a malém Ježíšovi si mohou děti samy dotvářet. Knižka má speciální stránky, na které je možné přichytit magnetické postavičky, zvířátka a betlémskou hvězdu.

Evangelický kalendář 2010, Na každý den 2010, Hesla Jednoty bratrské 2010, Bible různých formátů, rodinný zpěvník „Haleluja amen“ - knihy denní potřeby do každé evangelické rodiny.

Malý obrazový průvodce dějinami Ceskobratrské církve evangelické

Dlouhodobě funguje v našem kostele také služba zapůjčení zvukových nosičů např. s pořady Světem bible nebo Nový zákon na CD. Vhodné i pro ty, kteří už mají obtíže se čtením.

Týdenní přehled akcí a setkání ve sboru

den	hodina	akce
PONDĚLÍ	9:00	Pastorální konference kazatelů (druhé pondělí v měsíci)
ÚTERÝ	14:00	Biblická hodina pro děti
STŘEDA	18:30	Biblická hodina pro dospělé
	19:30	Schůze staršovstva (první středa v měsíci)
ČTVRTEK	7:30	Modlitební setkání kazatelů (každý druhý týden)
	15:00	Konfirmační cvičení
	16:00	Stolní tenis
PÁTEK	15:45	Kroužek ochránců Božího stvoření
	18:00	Dorost
	19:00	Zkouška pěveckého sboru
	20:00	Přípravka učitelů NŠ (každý druhý pátek)
SOBOTA	13:00	Modelářský kroužek
	16:30	TenSing
	18:00	Mládež
NEDĚLE	8:45	Nedělní škola pro školáky
	10:00	Nedělní škola pro předškoláky
	10:00	Bohoslužby
	10:00	Rodinné bohoslužby (první neděle v měsíci)
	14:00	Bohoslužby na Suchově (druhá neděle v měsíci)

Přehled bohoslužeb v adventním a vánočním období

29.11.	1. neděle adventní	10:00	bohoslužby se slavením sv. večeře Páně
1.12.	úterý	18:30	roráty – Josef Kloda, CASD Veselí n. M.
4.12.	pátek	18:30	roráty – Petr Pivoňka, ČCE Zlín
6.12.	2. neděle adventní	10:00	rodinné bohoslužby
8.12.	úterý	18:30	roráty – P. Norbert Waclaw Nawrath, ŘKC Boršice
11.12.	pátek	18:30	roráty – Dan Petříček, ČCE Kyjov
13.12.	3. neděle adventní	10:00	bohoslužby
		14:00	bohoslužby na Suchově
15.12.	úterý	18:30	roráty – Miroslav Hvoždara, ECAV Vrbovce
18.12.	pátek	18:30	roráty – P. Václav Vrba, děkan, ŘKC Veselí n. M.
20.12.	4. neděle adventní	10:00	bohoslužby
		16:00	dětská vánoční slavnost - divadelní hry dětí
22.12.	úterý	18:30	roráty – příprava ke slavení sv. VP, Josef Hurta
24.12.	Štědrý den	16:00	štedrovečerní bohoslužby
25.12.	Hod Boží vánoční	10:00	bohoslužby se slavením sv. večeře Páně
26.12.	Svátek mučedníka Štěpána	10:00	bohoslužby
		14:00	bohoslužby na Suchově se sv. večeří Páně
27.12.	neděle	10:00	bohoslužby
31.12.	Konec roku	17:00	bohoslužby vzpomínka na zesulé členy sboru a rozdávání biblických hesel na r. 2010
1.1.	Nový rok	10:00	bohoslužby se slavením sv. večeře Páně